

εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὰ τῶν ἐορτῶν : ἰάσπη ἡ δουλ-
λειά σας.

✱

Ἦρχισαν λοιπὸν νὰ συρρέωσι καὶ οἱ ἐπίσημοι ξένοι
διὰ τὰς ἐορτὰς καὶ πρῶτος ἦλθεν ὁ Διαδόχος τῆς Δανίας,
ὅστις ἀμέσως ἔκαμεν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Ὁ
κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν, ἐπομέ-
νως δὲν ἦτο *δαταϊκή*, τὸύνκντιον ὅμως ἡ πρὸς τὸν κ. Δη-
λιγιάννην ἦτο... *ιδανική*.

✱

Αὐτὸ ἐτάραξε πολὺ τοὺς κύκλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως
καὶ μία μάλιστα ἐφημερὶς ἔγραψεν, ὅτι πρέπει νὰ τὸ *συλ-
λογισθῇ* καλῶς. Ἐκ τῆς προηγουμένης πορείας τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι θὰ συνέλθῃ
αὕτη ἐντὸς ὀλίγου καὶ θὰ τὸν κηρύξῃ ἀνήλικον.

✱

Εἶνε ὅμως ἀπελπιστικόν! Τὸ πρῶτον ποτήριον τὸ ὁποῖον
ἐδοκίμασεν ὁ κ. Δηλιγιάννης μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Βασι-
λέως εὐρέθη... *βιδάνειο*.

✱

Καὶ αἱ προπαρασκευαί διὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἤρ-
χισαν πυρετωδῶς· πιστώσεις πολλαὶ ἐδόθησαν, ὡς ἐὰν πρό-
κειται περὶ ξενοδοχείου ἢ παντοπωλείου, καὶ ὁ κ. Δήμαρ-
χος ἐργάζεται μετὰ ζήλου, ὅπως φανῇ ἀντάξιός τῶν
προσδοκιῶν πάντων. Εἰς ἐν ὅμως εὐρέθη ἀνακόλουθος,
κατὰ τὴν γνώμην ἐκλογέως, πῶς δηλαδὴ αὐτὸς ὁ τόσον
ὑπερμαχήσας τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν περιποιεῖται τῶρα
ἐξαιρετικῶς τὸ Σύνταγμα. Ἡμεῖς τῷ συγχωροῦμεν αὐτὴν
τὴν ἀνακολουθίαν, ἐὰν ὅσῳ τὸ δυνατόν ταχύτερον καλυ-
φθῶσιν οἱ χαίνοντες ἐκεῖ ἀπειλητικῶς λάκκοι.

✱

Ἐκτὸς ὅμως τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἤρχισαν
νὰ καθαρίζωσι καὶ εὐπρεπίζωσι τὴν Πύλν τῆς Ἀγορᾶς
καὶ τὴν Πύλν τοῦ Ἀδριανοῦ. Ἡδὴ ὑπολείπονται ἡ Ὑ-
ψηλὴ Πύλη, ἡ Ἱερὰ Πύλη καὶ οἱ πῖλοι... ἐκεῖνων οἱ
ὁποῖοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς κύοφορουμένης χιλίας
τούλάχιστον ἐπιτροπίας.

✱

Καὶ μία πρότασις.

Ἐνεκα τῶν ἐορτῶν δὲν θὰ ἔκαμεν καλὰ ἡ Δημαρχία
ν' ἀνάψῃ καὶ τὸ Φανάρι... τοῦ Διογένη, Τὸν Φανὸν
τοῦ κ. Χαρατζῆ ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς.

✱

Ὅπωςδὴποτε ὅμως μεγάλως θὰ χάσωμεν καὶ ἡμεῖς
καὶ ἡ ἐορτὴ ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν Δημάρχων, ἀλλ' ἔπρεπε
νὰ γίνῃ αὕτη ἡ θυσία διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦτο
τὴν ὑψηλὴν του σημασίαν.

Οἱ Δήμαρχοι δὲν θὰ προσκληθῶσι κατὰ τὰς ἐορτὰς
ταυτάς, διότι θὰ προσκληθῶσιν εἰς τοὺς γάμους τοῦ Δια-
δόχου αἱ δὲ συχναὶ προσκλήσεις καταβιβάζουσι πολὺ τὸ
ἀξίωμα. Ἡ σκέψις αὕτη εἶνε ὀρθή, ἀφοῦ μάλιστα δὲν
ἐπίκεινται καὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

✱

Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν μετὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν

νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν δήμων αἱ ἐορταὶ θὰ γίνωσι
δημοτελεεῖς ;

✱

Πολλοὶ μᾶς διεβεβαίωσαν, ὅτι αἰτία τοῦ νὰ μὴ προσ-
κληθῶσιν οἱ Δήμαρχοι δὲν ἦτο ὁ φόβος μὴ καταπέσῃ τὸ
ἀξίωμα ἐκ τῆς ὑψηλῆς του περιωπῆς, ἀλλ' ἡ συμπεριφορὰ
αὐτῶν τούτων κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ Διαδόχου.
Πλείστοι ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἔχωσιν ἐνθύμημά τι τῆς ἐ-
ορτῆς ἐκείνης καὶ τὴν ἐπομένῃν τὰ Ἀνάκτορα εὐρέθησαν
ἀνεῦ ἐπιτραπέζιων σκευῶν, ἄλλοι ἔδειξαν ὄρεξιν μαρτυ-
ροῦσαν νηστείαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευε καὶ αὐτὸς ὁ ἀεί-
μνηστος Τάννερ καὶ οὐχὶ ὀλίγοι ἔδειξαν ἀβρότητα περισ-
σοτέραν ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς συζητοῦντας περὶ χορτονομῆς.

✱

Δὲν θὰ λειψῶσιν ὅμως οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους. Ἐ-
κλήθη μάλιστα ἡ Βουλὴ διὰ νὰ παρευρεθῇ σύσσωμος καὶ
παράσχῃ τὴν βαρύτητά της. Δὲν πιστεύομεν νὰ φέρῃ τὸ
ποθούμενον ἀποτέλεσμα, διότι, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν
φίλου φυσικομαθηματικοῦ, τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα κατα-
λέγεται εἰς τὰ κοῦφα σώματα.

Ἡ Ζῶ

Η ΘΟΔΩΡΑ

ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΣΑΡΔΟΥ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου

ΣΚΗΝΗ Α'

Ὁ στρατιώτης τοῦ 3 λόχου τοῦ 2 τάγματος τοῦ 1 συντάγματος
Σταμίτης Λόρδας εἰσέρχεται εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἔνθα ἡ ποθητὴ τῆς
καρδίας του Θεδώρα κόπτει αὐγολέμονον διὰ τοὺς παρασκευασθέν-
τας ντολμάδες, προχωρεῖ ὠχρὸς καὶ βαρύθυμος, καὶ μὲ φωνὴν πέν-
θιμὴν ἀνακράζει :

— Θεδώρα! σὲ κατήγγισαν.

Ἡ Θεδώρα χωρὶς ν' ἀφίση τὴν ἐργασίαν τῆς :

— Τί λές, βρέ χάχα ;

Ὁ Λόρδας ἰσχυρότερον :

— Σοῦ λέγω, ὅτι σὲ κατήγγισαν, ὅτι μᾶς ἀφάνισαν, μᾶς κατέ-
στρεψαν !...

Καὶ ἐνταυτῷ χώνει τὰς χεῖρας εἰς τὴν λοπάδα καὶ ἀρπάζει δύο
ντολμάδες, τοὺς ὁποίους καταδροχθίζει.

Ἡ Θεδώρα μανιώδης :

— Βγάλ' τὰ κούτσουρά σου ἀπ' ἐκεῖ !... Μίλα, βρέ κορόιδο τῆς
φανταρίας, τί ἐπαθες ;

— Μὰ δὲν ἀκούς λοιπὸν ; σὲ κατήγγισαν σοῦ λέγω !

— Ποῖος μὲ κατήγγισε ;

— Ὁ Τρικούπης !

— Ὁ Τρικούπης ;... Καὶ τί ἔχω νὰ κάνω μαζί του ;

— Ξέρω κ' ἐγὼ !... νά, ἀπὸ ζηλοτυπίας φυσικά !...

— Μὰ τί ἔκαμα ;

— Πάλι !... Σοῦ λέγω πῶς κατήγγισε τὴ Θεδώρα !...

— Τὴ σάλπιγγα ;

— Ναί, τὴ σάλπιγγα, τὸ ἀποχωρητήριο καὶ μαζί μὲ τὴν σάλ-
πιγγα καὶ ἐσὲ καὶ τὰς συνεντεύξεις μας καὶ τὸν ἔρωτά μας !... Πῶς
θὰ πηγαίνω ἐγὼ τώρα ἀπὸ τὸ Μεταξουργεῖον εἰς τὰ Παραπήγματα
χωρὶς σάλπιγγα ;... Σοῦ λέγω πῶς μᾶς ἀφάνισε !

— Καὶ γι' αὐτὸ χάνεσαι, βρέ βλάκα ;... Δὲν ἔχεις νὰ ξέρης
τὴν ὥρα καὶ νὰ γυρίσης εἰς τὸν στρατῶνα ;

— Καὶ ποῦ νὰ τὴν ἴδω τὴν ὥρα ;

— Ἐς τὸ ρωλόγι.

— Καὶ ποῦ νὰ ἴδω τὸ ρωλόγι ;

— Σὲ κανένα μπακάλικο... σὲ κανένα καφεναεῖο...

— Καί ἂν πηγαίνῃ ὀπίσω τὸ ρολόγι τοῦ καφεναίου ;... Δὲν μ' ἀφίνας, καλέ !... Ἀχ ! νὰ εἶχα τοῦλάχιστο, ἓνα ρολόγι δικό μου !...

Ἡ Θοδώρα μετὰ σκέψιν :

— Αἴ !... ὅς εἶνε ! Τυχερὸς ἦσαν καὶ σούρεξε. Μοῦ ἔκαμε σήμερα χάρισμα ἡ κυρά μου 25 δραχμὰς νὰ πάρω φουστάνι. (Ἐρευνᾷ εἰς τὰ θυλάκιά της καὶ τοῦ ἐγχειρίζει τὰς 25 δραχμὰς.) Νά ! πάρε ἐσὺ ἓνα ρολόγι !...

Ὁ Λόρδας μετὰ συγκινήσεως :

— Θοδώρα ! μὲ σώσεις !... μὲ γλυτώνεις !... Εἶχα ἀπόφασι ν' αὐτοχειρισθῶ καὶ θὰ ἐπήγαινα ἀπὸ ἄωρον θάνατον !

ΣΚΗΝΗ Β'

Εἰς τὸ αὐτὸ μαγειρεῖον τὴν ἐπομένην ἑσπέραν. Ὁ Λόρδας μετ' ἀνυσυχίας ἐρωτᾷ :

— Τί ὦρα εἶνε ;

Ἡ Θοδώρα ἀποροῦσα :

— Μὰ δὲν ἐπῆρες τὸ ρολόγι ;

— Ποῦ ρολόγι !... σήμερα ὅλη μέρα ἤμουν ἀγγάρια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Τώρα τὸ βράδυ ἄρπαξα μιὰ στιγμὴ νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ !... Κύτταξε τὸ ρολόγι τοῦ ἀφεντικοῦ σου...

Ἡ Θοδώρα ἐπιστρέφουσα :

— Κάνει ἔξη καὶ εἴκοσι.

— Ὅπισω θὰ πηγαίνῃ... Κύτταξε καὶ τὸ ρολόγι ποῦ εἶνε στὴ κάμερα τῆς κυρᾶς σου...

Ἡ Θοδώρα μεταβαίνει καὶ ἐπιστρέφει :

— Αὐτὸ κάνει ἑπτὰ καὶ δέκα ! Δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶνε τόσῳ ! Ἄς ρωτήσουμε καὶ τὸν μπακάλη ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Ἐρωτᾷται ὁ μπακάλης καὶ ἀπαντᾷ — Ἐπτὰ πρὸς τέταρτον.

Ὁ Λόρδας ἐν ἀμηχανίᾳ ;

— Τώρα ποῖο νὰ πιστεύσουμε ἀπὸ τὰ τρία ;

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ τρυφερά διένεξις τῆς σκηνῆς τοῦ κήπου μεταξὺ Ρωμαίου καὶ Ἰουλιέττας περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν τὸ ἄσμα τοῦ κορυδαλοῦ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ὕθρεων τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς Θοδώρας δυσανασχετοῦντος διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ὑπηρεσίας του. Μεθ' ὃ ὁ Λόρδας ἀπέρχεται ἐσπευσμένως.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον καὶ ξενοδοχεῖον ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ. Διάφοροι στρατιῶται τοῦ συντάγματος συνδαιτυνῶσιν εὐθόμως. Ὁ Σταμάτης Λόρδας ψάλλει παιδρὸς τὸ ἄσμα : Σὲ ἓνα χέρι τὴν Μανιώ καὶ σὲ ἄλλο τὴν κανάτα ! ἔπειτα μεγαλοφώνως :

— Κάπηλα !... μὰ ὁκᾶ ἀκόμη καὶ τὸν λογαριασμό.

Ὁ ξενοδόχος φέρει τὸν λογαριασμόν : Εἴκοσι καὶ τριάντα πέντε.

Ὁ Λόρδας μεγαλοπρεπῶς :

— Παιδιά ! κερνῶ ἐγὼ ἀπόψε !...

Δίδει τὸ χαρτονόμισμα τῶν 25 δραχμῶν, ἐπευφημοῦντων μετ' ἐκπλήξεως τῶν συνδαιτημόνων. Οἱ στρατιῶται συγκροτοῦν τὰ ποτήρια :

— Ἡ ὦρα ἡ καλὴ !...

Ὁ Λόρδας μελαγχολικῶς κατ' ἰδίαν :

— Ἡ ὦρα ἡ καλὴ !... ἀλλά !... χωρὶς ρολόγι !

ΣΚΗΝΗ Δ'

Εἰς τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου. Ὁ Σταμάτης σπεύδων τὸ βῆμα καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς ἓνα διαβάτην :

— Κύριε... παρακαλῶ, τί ὦρα ἔχετε ;

Ὁ διαβάτης φέρων τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια καὶ κραυγάζων :

— Λωποδύται !... βοήθεια !

Ὁ Λόρδας τρέχων διαίως καὶ κρυπτόμενος εἰς τὸ πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἄλσος :

— Νὰ σὲ παρ' ἡ ὀργή, μαγκούφη !... ἔβαλε τὸν κόσμο ἄνω καὶ ὦ μὲ ταις φωναῖς του !... Τί σκοτᾷ ἐδῶ πέρα... πίσσα !... Νὰ ἔμπορῶσα νὰ ἰδῶ τὸ ρολόγι !... νὰ εἶχα φῶς !... Ἐχῶ ἓνα κερί ἐπάνω μου, ἀλλὰ σπύρτο ;... (Προχωρεῖ καὶ διακρίνει ἐν τῷ σκοτεινῷ οὐρανῷ ἀνθρώπου καθημένου.) Πατριώτη, ἔχει κανένα σπύρτο ;... Δὲν μιλεῖ αὐτός !... τοῦλάχιστον δὲν μ' ἐπῆρε γιὰ λωποδύτη !... Δὲν ἀκούς, πατριώτη ; (Πλησιάζει ἔτι μᾶλλον)... Μπα, διάβολε !... Στὸν Κοραῆ μιλοῦσα !...

ΣΚΗΝΗ Ε'

Εἰς τὸν στρατῶνα ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος τῆς ἐσπερινῆς προσκλήσεως.

— Λόρδας Σταμάτης...

— Ἀπὼν !

Ὁ ἐπιλοχίας :

— Ἀπὼν, αἰ ; Κ' ἔμαθα πῶς εἶχε τσιμποῦσι ὁ λιμικοντόρος !... Στρεψώσέ τον. Καλὸ γλέντι τὸν περμένει.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ἡ Θοδώρα σύννοος παρασκευάζουσα τὸ δεῖπνον.

— Τί νὰ ἔγειναι αὐτὸς ὁ παραλυμένος ; Πέντε μέρας ἔχει νὰ φανῇ !

Ὁ Σταμάτης ἐμφανιζόμενος :

— Θοδώρα μου !... δὲν σοῦ τᾶλεγα ; Τὴν ἔφαγα τὴν παντᾶρα !, Μ' ἔχωσαν στὴ φυλακὴ γιὰτὶ ἐπῆγα ἀργὰ στὴν πρόσκλησι...

— Καλὰ !... μὰ δὲν εἶχες ρολόγι νὰ ἰδῇς τὴν ὥρα ;

— Ρολόγι ;... ποῦ νὰ στὰ λέγω !... Ἐπῆρα ἓνα ρολόγι, μὰ αὐτὸ τὸ καταραμένο ἐπῆγαινε τόσο ἐμπρός... μὰ τόσο : οὐδ' ἐμπρός... ὥστε...

— Ὡστε ;...

— Ὡστε... δὲν ἔμπορῶσα νὰ τὸ ἀκολουθήσω... τὸ ἔχασα ἀπ' ἐμπρός μου...

— Ἔτσι αἰ ;... τὸ ἔχασες ;... Καὶ δὲν μοῦ χανόσουνε καὶ σὺ μαζί μ' αὐτό ;...

— Θοδώρα !...

— Νὰ χαθῇς, σοῦ λέω !...

— Θοδώρα !... (προσπαθεῖ νὰ τὴν ἐξευμερίσῃ διὰ τρυφεροῦ ἔν- γα αλισμοῦ.)

— Γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ !... (ἀρπάζουσα μίαν σιδηρᾶν ἐσχάραν καὶ ἀμυνομένην.)

— Θοδώρα, εἶσαι ἀσπυγχνή, εἶσαι θυρῶν !...

Ἐξακολουθεῖ δεινὴ σύγκρουσις, καθ' ἣν ὁ Λόρδας δεχόμενος κατὰ κεφαλῆς μίαν πλινθὴν ἐσχάρας καὶ κατὰ πρόσωπον μίαν πατα- βούραν μὲ στάχτην τρέπεται εἰς φυγὴν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ στρατῶνος. Ὁ Σταμάτης Λόρδας ἀναγινώ- σκων κατὰ μόνας βιβλίον καὶ μονολογῶν.

— Ἀρκίστην νὰ πάρω ἓνα ρολόγι... Ἰδοὺ !... ἔως ν' ἀποκτήσω τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ἀγόρασα ὡστόσον Ὁρολόγιον τὸ Μέγα ! Διαβάζω μὲ εὐσθένειαν τοὺς παρακλητικoὺς κανόνες καὶ δέομαι νὰ φωτίσῃ ὁ Θεὸς τὸ ὑπουργεῖον ἢ νὰ ἔβάλουν πάλιν σ' ἐνέργεια τὴν Θοδώρα, ἢ νὰ τοποθετήσουν πέντ' ἔξη ρολόγια εἰς τὴ πόλιν !

Ἀββακούμ

ΤΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΤΕ

Περιπατεῖ στὰ δεκοχτῶ
κι' εἶνε ὅλη νοῦς καὶ γλῶσσα...
μὰ δὲν ἔχει, τί φριχτό !
ἄχ δὲν ἔχει μόνο προῖκα...
αἰ, χαῖοί μου διαβάται
τί τὴν κυτᾶτε ;

Εἶνε μούμι' ἀληθινὴ
κι' εἶν' ἀγωνιστὴς στὰ χρόνια...
μᾶχει προῖκα ζωντανή
γιὰ νὰ θρέψῃ δυὸ κοθάνια !
προκοθῆται στρατηλάται
τί τὴν φυλάτε ;

